

доволяватъ чрезъ читалището нуждитъ на всички воени и граждански чиновници, които трѣбваше да прекарватъ дълго време безъ всѣкакво четиво. За тази целъ се образуваха 175 читалища въ окупиранитъ земи и имъ се изпратиха книги, списания, картини и карти за повече отъ 300 хил. лева.

Не по-малко важно бѣ да се снабдятъ и болницитъ съ книги за прочитъ. Съ една дума, управителния съветъ даде своето съдействие всждѣ, дѣто трѣбваше, да се нареди читалня, да се доставятъ книги и да се улеснятъ българскитъ четци.

Управителния съветъ имаше идеята да уреди подвиженъ университетъ и народни четения по образеца на германскитъ професори, които дойдоха чакъ въ България, да четатъ нѣкои лекции на своитъ войници и офицери. Единъ опитъ направиха по свой починъ нашитъ професори съ лекциитъ, които четоха въ Скопие; съюзътъ мислеше да подеме дѣлото, ала времената бързо се измѣниха, условията за пътуване, храна и жилища се влошиха, та не бѣ вече възможно да се мисли за народни четения както на фронта, така и въ вътрешността.

Съюзния органъ „Читалище“ не излизаше презъ войната. Отъ III-а годишнина сж излѣзли две връзки 1—3 и 4—5; остава 6—7 да се допълни годишнината. Следъ демобилизацията мислѣхме да подкачимъ пакъ „Читалище“, обаче скжпотията на хартията, печатането и работната сила не позволиха да стане това. Сжщата неодолима причина сжществува и днесъ. Преди войната списанието се печаташе въ 1000 екземпляри и струваше по 50 лева колата. Днесъ една кола съ лоша хартия въ 1000 екз. струва 1200 лв. Да се издаде последната книжка отъ 2—3 коли трѣбва да се заплатятъ не по-малко отъ 4—5000 лева — сума, която нѣма отъ гдѣ да се покрие.

Управителния съветъ е ходатайствувалъ предъ Министерството да се отпускатъ даромъ книги на читалищата, а особено да се даватъ парични помощи за доискаратъ сградитъ, които бѣха започнали. Нѣколко вече сгради се осветиха и прибраха подъ стрѣхата си зарадванитъ младежи.

Вие виждате, че управителниятъ съветъ не е ималъ ни време, ни възможностъ да приложи срѣдствата за достигане на цѣлитъ, които предвижда уставътъ. Въ днешното събрание вие ще чуете и равносѣтката на съюзната каса, която ще ви се прочете отъ контролната комисия. Следъ това ще дадете мнѣние за мѣркитъ, които трѣбва да се взематъ за напредѣка на читалищата и за привличане всички въ единъ взаимопомощенъ съюзъ. На края предстои да посочитъ лицата, които ще поематъ за напредъ ръководството на съюза“.

Ето и доклада на контролната комисия:

„Като провѣрихме всички документи по прихода и разхода, като намѣрихме правилно вписани въ приходно-разходната книга, установи се следното:

Приходъ	Разходъ
1. Записна такса 910—	1. Служащи 1480—
2. Членски вносъ 292·20	2. Канцеларски 207·40
3. Случаенъ даръ 1362·25	3. Експедиция 153·60
4. Помощъ отъ държавата 2950—	4. Разни 321·60
5. Абонаментъ 1373·80	5. Народни четения 710·50
6. Недоборъ 6—	6. Печать 946—
7. Остатъкъ отъ лани. . . . 5348·70	7. Редакция и хонораръ . . 650—
Всичко . 12242·95	8. Дългове 200—
	Всичко . 4669·10